

Ad Hommen

Fascinatie voor groen

In het huis aan de rand van de bossen van Oisterwijk voert de kleur groen de boventoon. Groene banken, deuren, vloerbedekking. Zelfs de heer des huizes gaat volledig in het groen gekleed, tot en met de sokken en de schoenen. "Die fascinatie had ik als kind al, wat soms lastig was voor mijn moeder. Groene kleren waren niet altijd in de mode en er was dan moeilijk aan te komen." De woonkamer ademt de sfeer van de jacht. Vele schilderijen met stropers-tafereelen, geweten aan de muur. Een grote verzameling jagershoeftjes. "Mijn jongensdroom was om jachttopzichter te worden. Het leek me geweldig hele dagen en desnoods nachten in het bos rond te dwalen. Om stropers te betrappen en boeven te vangen. Mijn opa was reanmeester op Landgoed de Hondsborg, destijds een veel groter gebied dan nu." Maar de ouders van Ad Hommen (75) hadden andere plannen met hem. Want buiten het feit dat je zou moeten werken voor een hongeroontje, moest je mensen aanhouden die gingen jagen om te overleven. Dat maakte je niet geliefd. "Mijn ouwelui vonden dat ik als kweker meer toekomst had. Daarmee trad ik in de voetsporen van mijn vader die een bloemkwekerij had aan de Baerdijk. Tot mijn huwelijk heb ik bij hem gewerkt."

Ad groeide op in Oisterwijk tussen zes broers en twee zussen en was volgens eigen zeggen een deugniet. "Ik was veel in de bossen en ging achter de dieren aan. Alles wat in de bomen zat, moest er uit. Ik klom er in, bouwde hutten en speelde roverje."

Op zijn negentiende gaat Ad met plezier het leger in. "Soldaatje spelen. Ik was de beste schutter in de opleiding en later in mijn bataljon. Een klein, pittig manneke." Hij beendrukt niet te willen opscheppen, maar is zichtbaar trots. Daarvan terug stort hij zich op het werk in de kwekerij. Een aantal jaar later treedt hij in het huwelijk met zijn 'meisje' Emmy. Als neef en nicht kenden ze elkaar al hun hele leven. Maar pas toen Ad op de kwekerij van haar ouders ging werken sprong de vonk over. "Emmy bleek geadopteerd en daarmee lagen alle mogelijkheden open. Emmy had keus genoeg, maar ze heeft van ons thuis de mooiste uitgekozen. Ik behaalde alle papieren en we hebben het bedrijf van haar vader aan de Graaf Bernadottelaan overgenomen. We verkochten in hoofdzaak tuinplanten uit eigen kweek aan particulieren. Mijn broers hadden ook een kwekerij. Om mij van hen te onderscheiden liet ik mijn baard staan en werd ik de enige 'Hommen met de Baard'. Iedereen noemde me ook zo." Een goetzak, die zeven dagen per week

klaar stond voor zijn klanten. "Op zondag was ik toch rondom het huis aan het werk, dus wat was dan de moete om even een klant te helpen?" Ook over de prijs deed hij nooit flauw. "Ik deed het werk voornamelijk omdat ik het heel leuk vond. En natuurlijk moest ik mijn gezin ervan voeden. Verder had ik weinig wensen." Typerend was dan ook het regelje dat achter de toonbank hing, waarop een bedelaar was afgebeeld met de tekst 'hij gaf altijd korting'. Ad had ondanks zijn vrijgevigheid wel de tegenwoordigheid van geest om het niet zo ver te laten komen.

Hij struikelt bijna over zijn eigen woorden als hij vertelt over zijn speciale liefhebberij voor roofvogels en uilen. "Mijn hele leven heb ik vogels opgevangen. Jachttopzichten, veeartsen en zelfs de politie wisten me te vinden om een aangereden huizerd of uil weer op te lappen. Het was illegaal, maar ze knepen allemaal een oogje toe. Met veel geduld en liefde verzorgde ik de beestjes totdat ze weer voor zichzelf konden zorgen en de vrijheid tegemoet vlogen. Ook heb ik eens een jong vosje, dat was komen aanlopen, gevoed en zelfs tam gemaakt." Al werd hij geen jachttopzichter, zijn hele leven staat in het teken van de natuur en het buitenleven. Nog iedere avond gaan ze met de hond in de bossen wandelen. Om onder de indruk te raken van een ree die plotseling heel dichtbij staat of van een vos die onverwacht hun pad kruist.

'Hommen met de Baard' is tot op heden nog een begrip in Oisterwijk. Ook na het behalen van zijn pensioengerechtigde leeftijd. Het jagershoedje is vervuld voor een groen gebreide muts. Waar eerder de kwekerij was achter het huis, is nu een heerlijke tuin met voldoende plek voor al zijn liefhebberijen. De verse bloemen in en rondom het huis komen nog steeds uit eigen kweek en de dagelijkse vitamines uit zijn groenestuin. De eijes van de vele kippen die hier genieten van een goed leven. De grote houtopslag staat garant voor een warme winter. Ooit groeiden op dit adres drie jongens op met als sluitstuk een meisje. Kinderen die hem later opa maakte van elf kleinkinderen. Het adres dat ook al jaren bekend staat om de uitgebreide kerststal die er in december te bewonderen is. Achter het huis stroomt de Reusel, waar zijn kinderen hebben leren zwemmen. Een idyllisch plekje in Oisterwijk. Niet voor niets voor Ad het mooiste plekje van zijn leven. De plek waar het stralende paar Ad en Emmy precies vijftig jaar geleden aan hun echtelijke leven zijn begonnen.

